

Η ΜΟΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Η ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΘΗΡΙΩΔΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΙΛΛΙΓΚΕΡ

(Η χιματτήρ δρῶσις τοῦ τρομεροῦ κακουργοῦ πού αὐτετιγλοφρήθηκε «Δημιόσις Κίνδυνος ἀριθ. 1»)

γραμμένη από έναν Ἀμερικανό ρεπόρτερ, ο οποίος ἔζηγε νά γνωρίσει ἀπό κοντά τόν ἀντάξιο διάδοχο τοῦ Ἄλ Καπόνε στό θρόνο τοῦ ἐγκλήματος.

***

Οἱ Ἀμερικανοὶ τὸ εἶχαν καυχήματ' τους, ὅτι...οἱ μεγάλοι κακοποιοὶ τῆς χώρας τους ἴσαν ζῆνοι. Ὁ Ἄλ Καπόνε ἴταν πράγματι Ἰταλὸς καὶ ὁ ἀείμνητος Τζῶκ Ντάιμοντ Ἰρλανδὸς.

—Τί φταίει ἐμεῖς, ἔλεγαν, ἂν τὰ ξένα κράτη μᾶς στέλνουν τὰ χειρότερα κοινωνικά τους ἀποθράσματα. Ἐνας γνήσιος Ἀμερικανὸς δὲν θά μπορούσε ποτέ νά κάνει τέτοια ἐγκλήματα!

Τὸ ἀτύχημα, ὁμως, γι' αὐτοὺς εἶνε ὅτι ὁ Τζῶν Ντιλλίγκερ τοὺς δῖεψεως. Ὁ Ντιλλίγκερ εἶνε 100% Ἀμερικανὸς. Καὶ τὸ πῶς περίεργον, στὴν περίπτωσι αὐτῆ, εἶνε ὅτι ὁ πατέρας του, ὁ ὁποῖος ζῆ ἀκόμα σὲ μιὰ ἀγρέπαυλι, στὴν πολιτεία Ἰνδιάνια, ἀνήκει στὴν ἀρεσί των «κουσκέρων», πού ἀρνοῦνται νά σκατώσουν ἕνα ζῶο καὶ πού θεωροῦν τὴν ὀλοφορία ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀμαρτήματα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου! Εἶνε, λοιπόν, ἀκατανόητο, πὼς μέσα ἀπὸ ἕνα τέτοιο Χριστιανικὸ περιβάλλον ξεπήδησε τὸ τέρας πού ἀκούγεται σήμερα στ' ὄνομα Ντιλλίγκερ!

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, πὼς ὁ Τζῶν δὲν ἔδωσε, στὴν παιδικὴ του ἡλικία κανένα δείγμα τῆς κατωπινῆς του ἐξελιξέως. Στὸ σχολεῖο, ἴταν πάντα ἀπὸ τοῦς πρώτους μαθητῆς. Ἀργότερα, ὅταν ἔγινε παλληκῆρι, ἔνα παλληκῆρι μὲ συμπαθητικὸ πρόσωπο καὶ μὲ ἀθλητικὸ σῶμα, ὄλα τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ ἴσαν ἐξετρελλωμένα μαζί του. Μὰ ὁ Ντιλλίγκερ τὰ περιφρονῶσε ὄλα γιατί εἶχε χάρισι κιόλας τὴν καρδιά του σὲ μιὰ παιδικὴ του φίλη, σὲ μιὰ ὄφρη καὶ ξανθομαλλοῦσα κοπέλλα... Σὲ ἡλικία δέκα ἔτησ χρόνων, τόλμησε νά τῆς ἐξομολογήθῃ τὸ ἔρωτά του. «Υποτὸ ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἕνας πάτωρ ἐπισημοποιῶσε τὸ τρυφερὸ αὐτὸ εἰδύλλιο μὲ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀνέφελης εὐτυχίας γιὰ τοὺς νεῖοπαντρους...

Σαφνικὰ, ὁμως, συνέθε κάτι πού ἄλλαξε τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς τοῦ Τζῶν.

Ὁ Ντιλλίγκερ γνωρίστηκε μιὰ μέρα μ' ἕναν κακοποιὸ, Ἐντουαρντ Σιγκλετων ὄνοματι, ὁ ὁποῖος εἶχε κάνει ἕξι χρόνια φυλακῆ. Ὁ γιὸς τοῦ κουσκέρου ἄρχισε, μὲ τὴν ὀλεθρία ἐπίδρασι τοῦ καινούργιου φίλου του, νά πίνει, νά παίξει χαρτιά, νά παραμελῆ τὴ γυναίκα του... Μιὰ νύχτα, οἱ δύο σύντροφοι, θγαίνοντας ἀπὸ ἕνα μπόρ μεθυσιμένοι, συνάντησαν σ' ἕνα ἔρημο καὶ σκοτεινὸ δρόμο ἕναν πλούσιο ἔμπορο. Χωρὶς νά ξέρουν τί κάνουν ἀπὸ τὸ μεθῶσι τους, ὄρμησαν ἀπάνω του, τὸν σκότωσαν καὶ τὸν λήστεψαν...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωτὸ, ὁ Ντιλλίγκερ, μολὶς ἐγύπνησε, θυμήθηκε τί ἔκανε τὴν περασμένη νύχτα κ' ἔνοιωσε τὸ μυαλὸ του νά σαλεύει ἀπὸ τρόμο... Ἐτρέξε στὸ δωμάτιο τοῦ πατέρα του, γονάτισε μπροστά του καὶ τοῦ ἐξομολογήθηκε τὸ ἐγκλήματ' του, κλαίοντας ἀπελπιμένα καὶ χτυπώντας τὸ κεφάλι του μὲ τὰ δύο χέρια του.

Φαντάζεστε τὴν ὀδυνηρὴ κατάπληξι πού δοκίμασε ὁ πατέρας Ντιλλίγκερ, ὅταν πληροφορήθηκε πὼς ὁ ἀγαπημένος του Τζῶν, πού δνειροπολοῦσε νά τὸν κάνει ὑπόδειγμα «κουσκέρου», εἶχε θάψει τὰ χέρια του σὲ ἀνθρώπινο

αἷμα... Ἀφοῦ ὁμως τὸ κακὸ ἔγινε πειὰ, τὸ σωστὸ θὰ ἴταν νά τιμωρηθῇ ὁ δολοφόνος γιὰ τὴν κακὴ του πράξι...

—Πρέπει νά παρουσιαστῆς ἀμέσως στὴ δικαιοσύνη! εἶπε ὁ πατέρας στὸ γιὸ, χωρὶς τὸν παραικρὸ δισταγμὸ. Κ' ἐκείνη, ἄς σὲ κρίνη κατὰ τὰ ἔργα σου!

Ὁ Τζῶν δὲν ἔφερε καμιά ἀντίρρησι. Καὶ πῆγε καὶ παραδόθηκε στὴν ἀστυνομία, μόνος του, γιατί ὁ Σιγκλετων φρόντισε στὸ μεταξύ νά ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν περιφέρεια.

Καὶ τώρα, μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι ἂν οἱ δικασταὶ εἶχαν τότε τὴν στοιχειώδη πρόνοιαν νά κρίνουν μ' ἐπιεικεία τὸ νεαρὸ δολοφόνου, —ὁ ὁποῖος εἶχε ὄψει, ἐξάλλου, εὐλικρινῆ δειγμάτα τῆς θαθεῖας μεταμελείου του,— ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ ἴταν σήμερα τροσκρατημένη ἀπὸ τίς ἀπειλὰς τοῦ «Δημιόσιου Κίνδυνου ἀριθ. 1». Μὰ οἱ δικασταὶ φάνηκαν τότε ὑπερβολικὰ ἀσυνήρη. Καταδικάσαν τὸν Ντιλλίγκερ σὲ φυλάκισι «κυμανομένη» ἀπὸ 10 ἔως 21 χρόνια. Ἄν, ὀλαθῆ, ὁ κατὰ κράτος θὰ εἶδειν καλὴ διαγωγή, θ' ἀποφυλακίζεταν ὕστερ' ἀπὸ δέκα χρόνια. Εἰδεμῆ, θὰ ἐξαιτλοῦσε τὸ ἀνώτατο ὄριο τῆς ποινῆς.

Ἡ σύστηρι, αὐτῆ τιμωρίας τόσκις κυριολεκτικὰ τὸν Τζῶν, τὸν ἔκανε ν' ἀρχίσῃ ν' ἀμφισβῆλι γιὰ τὴ δικαιοσύνη των ἀνθρώπων. Ἐπταεῖς, ἔβλεπαν Τ' ὀμολογοῦσε καὶ ὁ ἴδιος. Θεοῦρος σὸν ἐκείν τοῦ ἀξιο τιμωρίας—ὄχι ὁμως καὶ τόσο μεγάλῃς, ἀφοῦ εἶχε μετανοήσει πικρὰ γιὰ τὸ ἐγκλήματ' του... Καὶ κείνο πού πείραξε περισσότερο τὸν Τζῶν ἴταν τὸ ὅτι, μαζί μὲ τὴν ἐλευθέρια του, ἔχασε καὶ τὴν ἀγαπημένη του τὴ γυναίκα, ἡ ὁποία, ντροπισομένη ἀπὸ τὴν καταδίκη του σὺζύγου τῆς, ζήτησε ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ πῆρε ἀμέσως διαζύγιο. Ὁ νεαρὸς κουσκέρου ἐξαγριώθηκε ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτὸ, ἔγινε θηριὸ ἀνήμερο. Ἡ συνειδησί του ἐπαναστάτησε. Καὶ ὁ Ντιλλίγκερ, μιστρόλλουσι πειὰ ἀπὸ τὴν ὄργη καὶ τὴν ἀπελπίασι του, ἄρχισε νά δημιουργεῖ κάθε μέρα ζωηρὰ ἐπισηδία στίς φυλακές... Μέρα πᾶσι μέρα, οἱ δεσμοφυλάκες ἀναγκαστοῦσαν νά τὸν κατεβάζουσιν στὸ ἀπομονωτήριον—σὲ μιὰ τρύπα θεοσκοτεινῆ, σ' ἕνα πραγματικὸ τάφο γιὰ ζωντανούς ἀνθρώπους!...

Τρεῖς ἔτησ μετὰ τὴν ἐγκάθεισί του, ὁ Ντιλλίγκερ προσπάθησε ν' ἀποδράσῃ ἀπὸ τίς φυλακές. Τὸν ἔστειλαν, γιὰ τιμωρία, στὰ κάτεργα τῆς Ἰνδιάνιας, ἐκεῖ πού θάζουν τοὺς πῶ ἐπικινδυνους κακοποιούς... Καὶ ὁ Τζῶν γνωρίστηκε τότε μὲ τὸν κόμο των γκάγκστερ, ἔμαθε ὄλα τὰ μυστικὰ τοῦ τρομεροῦ ἐπαγγελματῶσ των. Καὶ τὰ κακὰ ἐνατικὰ του, τὰν ὁποῖον ἴν ὑπάρει ἀγνωστος ὡς τότε καὶ ὁ ἴδιος, θρήκανε τὴν εὐκαιρία νά ἐκδηλοθῶν ἐλευθέρου...

Πέρασαν ἔτσι ἄλλα ὄχτὸ χρόνια.

Ὁ Τζῶν εἶχε δεῖξει στὸ διάστημα αὐτὸ καλὴ διαγωγή—ὄχι ἐπειδὴ ἐξακολοῦθοσε νά εἶνε μετανοημένος γιὰ τὸ ἐγκλήματ' του, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνυπομονοῦσε νά γθῆ ἀπὸ τὴ φυλακῆ καὶ νά πραγματοποιήσῃ τὰ σκοτεινὰ σγέδια πού εἶχε συλλάθει ἡ φαντασία του μέσα στὴ σιωπῆ των φυλακῶν καὶ μὲ τὴν γεινιάσι των ἄλλων γκάγκστερ. Ὁ κυβερνήτης τῆς Ἰνδιάνιας ἀπατήθηκε ἀπὸ τὴ φαινομενικὴ ὑποταγή τοῦ Ντιλλίγκερ καὶ τοῦ ἔδωσε γάρι...

***

Ἐνα πρωτὸ, ὁ Τζῶν Ντιλλίγκερ ξαναθρέθηκε στὸ χωριὸ του, ἐλευθέρουσι πειὰ. Μὰ δὲν ἴταν ὁ παλιὸς ἀνθρώπος. Ὁ χαρακτῆρας του εἶχε πάθει ριζικὴ μεταβολή. Ὁ Τζῶν δὲν ἀγαποῦσε πειὰ τὴ δουλειά. Μοναδικὴ σκέψι του ἴταν πὼς νά κερδίσῃ ὄσο τὸ δυνατόν, περισσότερα νομιατά, καταβάλλοντας λιγώτερο κόπο... Εἶνε γνωστὸ πού ὀδηγεῖ συνήθως αὐτῆ ἡ τακτικῆ...

Ἐνα μῆνα μετὰ τὴν ἀποφυλάκισι του, τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1933, ὁ Ντιλλίγκερ ἔκανε τρία συγχρόνως ἐγκλήματα: τραυματίεθε θανάσιμα ἕναν δημόσιο εἰσπρακτορα γιὰ νά τὸν λήστεψῃ, σκότωσε τὸ φύλακα ἐνὸς ἐργοστασίου κ' ἔκανε διάρρηξι σὲ μιὰ Τράπεζα. Καὶ μὲ τὰ κέρη πού ἀπέκτισε ἀπὸ τίς τρεῖς αὐτῆς ἐδουλείεσ,

Ὁ Ντιλλίγκερ, ὅταν εἶχε συλληθῆ γιὰ πρώτη φορὰ

σκεφτηκε να πραγματοποιήση ένα παλιό του σχέδιο... Τόν καιρό που θριαυιόταν στα κάτεργα της 'Ινδιάνας, είχε συμφωνήσει με τους συγκυριαδικούς του, ότι ύποτις κατώρθωνε ν' αποδράση πρώτος, θα έκανε ύστερα τ' αδύνατα για να έλευθερώση και τους άλλους... Καί επειδή ο Ντιλλίγκερ είχε την τύχη να φύγη πρώτος από τή φυλακή, έπρεπε να κρατήσει τόν λόγο του και να προσπαθή ν' απελευθερώση τους φίλους του.

Καί ο Ντιλλίγκερ, χωρίς να χάση καιρό, τράβηξε για τόν Σικάγο, άγρόρασε όπλα, εξασφάλισε τή συνεργασία πολλών κακοποιών, κατέστρωσε όλες τις λεπτομέρειες τής μεγάλης επιθέσεως που σχεδίαζε να κάνει κατά τών φυλακών. 'Υστερ' από λίγο καιρό, οι περισσότεροι από τους καταδικωσών τών κατέργων τής 'Ινδιάνας ήσαν εφωδιασμένοι με όπλα που τους τά έστειλε ο Ντιλλίγκερ! Οι φυλακές δέν έλασαν γνώση τής είσπραγωγής αυτής; 'Όχι! 'Ο Τζών κατώρθωσε να δωροδοκήση μερικούς κρατικούς, άσυνειδήτους ύπαλλήλους, οι οποίοι και μετέφεραν τά όπλα στις φυλακές, μέσα σε κάσες, χωρίς κανείς από τόν προσωπικό τού ιδρύματος να μαντέψη τόν περιεχόμενο τους!...

'Όλα λοιπόν, ήσαν έτοιμα για τή μεγάλη μάχη! Τήν ώριωμένη ώρα, ενώ ο Ντιλλίγκερ και οι άθραστοί του είχαν περάσει τόν κτίριο τών φυλακών, οι κατάδικοι άρχισαν, στους θαλάμους και στις αώλες, να πυροβολούν κατά τών φυλακών!... 'Υστερ' από μισή ώρα, είκοσι θαρραυνίται έβγαλαν από τις φυλακές, τραβώντας μαζί τους, για ύπυρο, τόν διευθυντή. 'Ο Ντιλλίγκερ που τους περιέμενε άπ' έξω, τούς ανέθεσε σ' αυτοκίνητα—καί, από έδω πάνε και οι άλλοι!...

Στό πεδίο τής μάχης έμειναν νεκροί ζήη δεμοσφύλακες, με τόν σώμα τρυπημένο από σφαίρες!...

Καί από τότε ο Ντιλλίγκερ, άρχηγός μιάς σπειρας που ύπακούει με φανατισμό σ' όλα τα θελημάτα του, άρχισε μιά σειρά άρπαγών, έγκλημάτων, επιθέσεων που προέβησαν κατάπληξι και σ' αυτήν άκόμα τήν 'Αμερική, έρρικομένη πια από καιρό σ' αυτό το ύδους τά περιπετειώδη φίλμ, 'Υστερ' από τήν αίματηρή δράση τού 'Αλ Καπόνε και τού Ντάιμοντ... Συγγρόνος, ο Τζών Ντιλλίγκερ, άποσπασιμένος να έκδικηθή τήν πατρίδα του για τή μεγάλη άδικία που τού έκανε πριν από έννηπ περίπου χρόνια, καταδικάσθηκε αούστηρά ενώ έκείνος είχε μετανοήσει για ένα νεανικό του άμάρτημα, έδωσε μόνος του στον έαυτό του έναν τίτλο πολύ γαροακτηριστικό. Αυτοτύλοφορήθηκε 'Δημόσιος Κίνδυνος άριθ. 1!...

Στό έπόμενο τευχος θα άς εξιστορήσουμε, με πλήθος ανατριχιαστικές λεπτομέρειες, τήν έγκληματική δράση τού βασιλέως τού έγκληματος, παραβέτοντας άγνωστα περιστατικά τής αιματοβαμμένης δράσεώς του.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ο φιλόσοφος Λάιμπνιτς... άμιαξέποιος. Ένα δεινό ρεζιλίκι. 'Ο Λόκε και τόν μικρό του παρτίνο. Γιατί δέν έτελειώσισες τόν...καθουρωδιστή του καφέ. Γά άνθη και τά κυρολλήχαρτα τής μαντίμ Σταέλ. 'Η κωμικότερη του Λαπλάς. Τό πάθημα τού Κάντ. Τι κάνει ένα κομπι. 'Όπου ο Νουλι φρενιάζει. Ξυλο και τών γενέων! Μετά τόν μπερνάντι ή περιπέσεις και ή άπεξημωσις, κτλ.

Οι δύο μεγαλύτεροι φιλόσοφοι τού 18ου αιώνος, ο Λάιμπνιτς κι' ο Λόκε, ο Λειβνίτιος κι' ο Λόκκος, άποσ τού μεταφράζον 'Ελληναί, ήσολόγιστο συχνά ν' εξοφρενιάζον πράγματα. 'Ο Λάιμπνιτς άξανα ταυτάσισκε κάποτε, επί του δόλορη χρόνιου, με τήν τελειότητα τού...αυαίσου! Κι' άν μόν πετύχανε και σάφρωνε καμιά προτύπη άμυξα, θα ήσαν κάποις δικαιολογημένοι ο λόποι του, τόν δυοτύχημα όμως ήταν ότι άπέτυχε οάστρωτά, και κατά τήν έπίδειξη τής στελειας 'Αυαίσις τον γελοιοποίησε στα μάτια όλων τού κόσμου.

'Ο Λόκε πάμ πέθανε με τόν πυρό παρτίνο ότι δέν κατώρθωσε να τελειώσισον ένα περίεργο κωμικόθημα, ένα...καθουρωδιστή, δηλαδή, τού καφέ, με φακούς, τόν οποίο δέν είχε άνάγη φωτιάς, αλλά τών άκτιών τού ήλιου!

'Η περίφημη κυρία Σταέλ, πάμν, είχε μιά εξοφρηστή έντελώς ιδιοτυπία. 'Όσάς μύδους μπροστά σ' άλλους, κωμικός πάντοτε στα χέμια της ένα λουλούδι ή γάννα κομπι χαρτί, τόν οποίο διαρκώς στρωφονίζε στα άκτινά της. 'Όταν συνέβαινε δέ να μιν κρατήη τίποτε στα χέμια της, ή τόσο μορφωμένη αυτή κυρία τάχυνε κυρολλήχαρτα και δέν μπορούσε ν' άσθρόση ούτε λέξι!

'Ο μέγας άστρονόμος Λαπλάς ήταν αδύνατος να έργασθή ή να μελετήη χωρίς να κρατήη στα χέμια τον μιά καθουρωδιστή, τής όποια ξετύλιγε και τάχυνε καυτάπαστα.

'Όταν ο φιλόσοφος Κάντ προτάχισε τις παροδοσεις του στο Πανεπιστήμιο τής Καινίμπουργκ, τάχυνε άξανα και σταμιάτες. Σανούρη δέ τόν νημα τών ιδέων του μόλις έσπασε τά άνισχη βλεμματικά τόν άπάνω στό πάμν και τρυμμένο σακακά κάποιου φοιτητού, από τόν οποίο έλειπε ένα κομπι. Κι' από τότε, όταν έδίδασκε ο μέγας φιλόσοφος, είχε διαρκώς προσημωμένα τά βλεμματικά τόν άπάνω στό πάμν σακακά τού φτωχού φοιτητού. Κάποια μέρα όμως ο φοιτητής έφαγε τόν κομπι που τού έλειπε από τόν σακακά του. 'Ο Κάντ, μόλις άρχισε τήν παρόδοσιν των άντελήθη πως τόν κομπι ήταν πια στη θέα του, ταραχτήκε τόσο πολύ, ώστε άναγκάσθηκε να διακόψη τόν μάθημά του και να φύγη!...

'Ο διάσημος καθηγητής τής Θεολογίας Νέανδρος, όταν παρτίδε άπο τήν καθηγητική του έδρα, στρωφονίζε διαρκώς στα χέμια του και μωδώς φτερά ποιών, από τά όποια είχε γενιάς τις τσέπες του!

'Ο περίφημος Γάλλος συνθέτης Λούλι, όταν άκούγε να παίζετα κωμική δική του σύνθεση όχι άποσ έστρεπε άκρής, θύνατο τόσο, ώστε φρόδισ άπάνω στό μουσικό, που τού κωμολογούσε τόν έργο του, τού άρπαζε τόν όργανο από τά χέμια και τού τόν έσπαζε άπάνω στην πλάτη του! 'Υστερα όμως μετάνοιζε για τήν πράξι του, κι' έκαλούσε στο σπίτι του τόν άδελφό έντελεστη. 'Εκει, άπό τού έκανε τόν τραπέζι, τού δινε και διάφορος συμβουλιές και τού χάριζε τέλοσ ένα κωμικό όργανο, καλύτερο από έκείνο που τού είχε σπάσει.

Άέγυτα άκόμη σχετιζόσ, ότι πολλοί μουσικοί, θέλοντας ν' άνταπαυσήσιν διάφορα παλαιά μουσικά όργανα τους και μη έχοντας να άπαυώσισιμεν προς τούτο χορημια, έπαζαν επίτηδες φάλλτα τις μελωδιές τού Λούλι, για να τούς σπάση τόν όργανό τους και να τούς άγορώση κωμωδία.

'Ο λόρδος Βέρτον ήταν σε άφάνταστο βαθμό προληπτικός και δεισιδάμων. Πίστενε στα όνειρα, στις προλήψεις τού λαού, στη ποίη, σε μαντιές, νεράιδες, φαντάσματα και...καλιζαντζάρους! Σ' όλη του τή ζωή πίστενε ότι ή Παρωσική ήταν γροσούρη μέρα. 'Όταν, λοιπόν, θυμώταν πως έφτασε, χωρίς να τόν άντιλήψη, στην 'Ελλάδα, τήν άποφράδα αυτή ήμερα, άνατριχιάζε σύγχομος! 'Όταν ήταν στην Γενόβα παρτίσε τόν άσφη του, γιατί ο δυοτύχησ απόσ τού πήγε τά ζανοούρια του ρουζα Παρωσικήμιατα! Κάποτε πάμν, στην Πίζα, θέλοντας να γνωρίσει νά άμοφρη κυρία, ξεκίνησε για τόν μέγαρό της. 'Όταν όμως έφτασε εκεί, θυμήθηκε άξανα ότι ή ήμερα έκείνη ήταν Παρωσική και γρήος άπότοια πίσω!...

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΜΗ ΘΥΜΩΝΕΙΣ, ΜΑΡΙΓΩ !...

Σάν ησπεύω τόν φίλι, Καί διψώ να σέ φίλισω, 'Απ' τή ησπεια τήν πολλή, Μη με κάνης ν' άρρωστήσασ!... Γιατί άξάφια κι' έγώ 'Απ' τή ησπεια άν άγριέψω, Κι' άν θυμώσης, Μαρिγω, Τό φίλι σου θ' άποκρέψω!...

Μή θυμώνης, Μαριγω, Τό Λοδέρω μη μου κάνης, Είμια άνθρωπος κι' έγώ Κι' άδικα με γολοσκάνεις, 'Απ' τόν έρωτα, ό σπαχός, Τις νυχτιές κυττάω τ' άστερία, σουλατσάρω μοναχός, μούχεις κάμει τα τζιέρια!...

Είν' ή τσέπη μ' άδειανή, 'Από φτώχεια μαθημένη, Καί πανί με τόν πανί, Είν' έφέτος κολλημένη!...

Κεραυνός θέν να γινώ, Μά τά σκόρδα, ρέ Μαρία, Καί πανί με τόν πανί, Οσ' άλλόζω τόν νουπό, Κάνοντας δικτατορία!

'Αν μπουροδ' άλλη φορά 'Από φίλους μου να πάρω, Μέ τούς φόρους...συμφορά!... Δέν μου δίνουν καν τσιγάρο!...

Δός μου, Μάρω, τόν φίλι, 'Ο έρίφος να πασχάσω, Γιατ' άλλοζώ, μαρέ τρελλή, Τά πασχάγια μου θα χάσω!

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΑΚΟΝΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΧΑΙΡΙΑ

Ρώτησαν τόν διάδοκαλο τής ρητορικής 'Ισοκράτη, πειράζοντας τον: — Πώς μπουρείς και δημιοργείς καλούς ρήτορας, ενώ εσύ ο ίδιος υ-

στερείς τόσο στην εκφώνησ λόγων; Κι' ο 'Ισοκράτης άπάντησε μ' άταραξία: —Καί τόν άκόνι δέν μπουρεί να κόδη, ζάνει όμως κωφτερά τά λεπιδία!...